

3) Første Behandling af:

Forslag til Lov om Saltvandsfiskeri.

4) Valg for Landstingets Vedkommende af 2 Statsrevisorer for Statsregnskabet for Finansåret 1897—98.

Mødet hævet Kl. 2.35'.

7de Møde.

Fredag den 21de Oktober, Kl. 2.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 5 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Foranstaltninger mod Oldenborrer.

Formanden: Til Medlemmer af dette Udvalg er man fra de forskellige Sider i Tinget bleven enig om at foreslaa: *Juul-Rysensteen, la Cour, J. Pedersen, Raben og J. Rasmussen.* Hvis ingen udtaler sig herimod eller stiller andre Forslag, ere disse Medlemmer valgte. (Ophold). De ere herefter valgte.

Man gik derpaa til:

Tredje Behandling af Forslag til Lov, hvorved det forbydes danske Undersaatter at understøtte krigsførende Magter.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 47 ff.)

Der var ikke stillet Ændringsforslag. Lovforslaget som Helhed sattes til Forhandling.

Oct. Hansen: Idet jeg forudsætter, at der kan tales om Sagens Overgang til

det andet Ting, der jo foreligger for Øjeblikket, da Forslaget skal endelig vedtages, vil jeg tillade mig at gøre den Bemærkning, at jeg beklager, at det høje Ting ikke har gjort dette Lovforslag til Genstand for Udvalgsbehandling. Jeg tror i Virkeligheden, at der er adskillige Punkter i det, der havde trængt til nærmere Behandling, men det er ikke let for det enkelte Medlem at stille Ændringsforslag til anden Behandling ved saadant et Lovforslag, og jeg for mit Vedkommende var særlig forhindret fra at møde ved 2den Behandling og kunde saaledes ikke gøre det. Der er et Hovedpunkt i Forslaget, som ogsaa blev fremhævet af det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Høst), nemlig om det virkelig er rigtigt og nødvendigt, som det siges i Forslagets § 1 under Nr. 1, ganske i Almindelighed at udstede et Forbud til danske Undersaatter mod i Tilfælde af Krig mellem fremmede Magter at tage Tjeneste i en af de krigsførende Magters Hær eller Flaade. Det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Nellemann) sagde ved Sagens 1ste Behandling, at hvad der var nødvendigt for at varetage Neutraliteten, det skulde og maatte vi vedtage, og deri var jeg fuldstændig enig med ham. Nu bliver altsaa Spørgsmaalet: er det virkelig nødvendigt, kan det kræves af en neutral Magt, at den ved et Straffebud forbyder sine Undersaatter at indtræde i fremmed Hær eller Flaade i Tilfælde af Krig? Det ærede Medlem henviste til den engelske og amerikanske „Foreign Enlistment Act“ og mente, at den er Bevis paa, at der paahviler en neutral Magt en saadan Forpligtelse, altsaa til ved Straf at true sine Undersaatter til ikke at tage Tjeneste i en fremmed Magts Hær eller Flaade. Det er vist rigtigt nok, at der findes saadanne Bestemmelser i disse engelske og amerikanske Love, men efter hvad jeg har kunnet erfare og læse mig til, tror jeg ikke, at det paa nogen Maade kan siges at være neutrale Magters Forpligtelse i Tilfælde af Krig at forhindre sine Undersaatter fra at gaa i fremmed Krigstjeneste, og navnlig at sætte en Straffetrussel for at gøre noget saadant. Jeg tror, at Folkeretslærerne ere nogenlunde enige om, at der ikke paahviler den neutrale Magt en saadan Pligt. Der er enkelte Forfattere, der mene det, men det overvejende Antal af Forfattere mene det modsatte. Man er enig om, at den neutrale Magt kan gøre det eller rettere, at enhver Stat kan udstede et saadant Straffebud som det, vi her tale om, men man erkender, at det er ikke nødvendigt,